

Wtorek, 8 marca 2011 r.

57. wzywa Komisję, by w negocjacjach w sprawie umów handlowych UE, w tym umów z Kanadą i Ukrainą, uwzględniła interesy obywateli UE, wykazała otwartość i regularnie przekazywała Parlamentowi informacje o postępach w negocjacjach; ubolewa, że Komisja nie poinformowała dotychczas Parlamentu o negocjacjach dotyczących umowy o wolnym handlu między UE a Kanadą, chociaż rozpoczęły się one już w październiku 2009 r.; w związku z tym wzywa Komisję do szczegółowego informowania Parlamentu i właściwych komisji parlamentarnych na temat każdej kolejnej rundy negocjacji; ponadto wyraża zaniepokojenie z powodu możliwych ustępstw Komisji w negocjacjach, szczególnie w dziedzinie otwarcia rynku, GMO, mleka, ochrony własności intelektualnej i oznaczania miejsca pochodzenia, i domaga się, by Komisja nie godziła się na żadne ustępstwa, które mogłyby mieć negatywne skutki dla europejskiego rolnictwa;

58. wyraża zaniepokojenie z powodu perspektywy koncesji na zboża w ramach negocjacji z Ukrainą, biorąc pod uwagę dużą konkurencyjność produkcji ukraińskiej i fakt, że Ukraina jest teraz głównym beneficjentem kontyngentów taryfowych na zboża (pszenicę i jęczmień) przewidzianych dla krajów trzecich; wzywa zatem Komisję do zastosowania bardziej umiarkowanego rozwiązania w tym sektorze;

59. potwierdza znaczenie handlu artykułami rolnymi dla rozwoju gospodarczego i walki z biedą w krajach rozwijających się; wzywa UE do wsparcia krajów AKP w przystosowaniu się do rosnącej konkurencji światowej;

60. zachęca Komisję do uwzględnienia niniejszej rezolucji przy opracowywaniu i wdrażaniu przyszłej strategii handlowej;

*

* *

61. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

Deficyt białka w UE

P7_TA(2011)0084

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 8 marca 2011 r. Deficyt białka w UE: jak rozwiązać istniejący od dawna problem? (2010/2111 (INI))

(2012/C 199 E/07)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 18 listopada 2010 r. zatytułowany: „WPR do 2020 r.: sprostac wyzwaniom przyszłości związanym z żywnością, zasobami naturalnymi oraz aspektami terytorialnymi” (COM(2010)0672),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 16 lipca 2010 r. zatytułowany „Druga mapa drogowa dla TSE. Dokument strategiczny w sprawie pasażowalnych encefalopatii gąbczastych na lata 2010-2015” (COM(2010)0384),
- uwzględniając decyzję Rady 93/355/EWG ⁽¹⁾ z dnia 8 czerwca 1993 r. w sprawie zawarcia w ramach układu GATT protokołu ustaleń między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Stanami Zjednoczonymi Ameryki w sprawie wybranych nasion oleistych, w którym przyjęto porozumienie z Blair House ustanawiające limit produkcji nasion oleistych i roślin wysokobiałkowych dla Unii Europejskiej oraz specjalne cła dla takich nasion i roślin,
- uwzględniając sprawozdanie przedstawione Komisji w listopadzie 2009 r. przez LMC International zatytułowane: „Ocena środków stosowanych w sektorze roślin wysokobiałkowych w ramach wspólnej polityki rolnej ⁽²⁾”,

⁽¹⁾ Dz.U. L 147 z 18.6.1993, s. 25.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/agriculture/eval/reports/protein_crops/index_en.htm

Wtorek, 8 marca 2011 r.

- uwzględniając rozporządzenia Rady (EWG) nr 1431/82 ⁽¹⁾ oraz (WE) nr 1251/1999 ⁽²⁾ ustanawiające specjalne środki w sektorze roślin wysokobiałkowych oraz wprowadzające maksymalną powierzchnię gwarantowaną, rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 ⁽³⁾ oraz art. 76-78 rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 ⁽⁴⁾, które określają zasady stopniowego wycofywania specjalnej premii z tytułu roślin wysokobiałkowych, a także rozporządzenie Komisji (WE) nr 1121/2009 ⁽⁵⁾ ustanawiające szczegółowe zasady w odniesieniu do premii z tytułu roślin wysokobiałkowych,
- uwzględniając rozporządzenie (WE) 767/2009 ⁽⁶⁾ w sprawie wprowadzania na rynek i stosowania pasz,
- uwzględniając art. 68 rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009, pozwalający państwom członkowskim przyznać wsparcie na uprawę roślin wysokobiałkowych na ich obszarze, który to artykuł był w szczególności wykorzystywany przez Francję, Hiszpanię, Polskę i Finlandię,
- uwzględniając badanie przeprowadzone w 2007 r. przez dyrekcję generalną Komisji Europejskiej ds. rolnictwa i rozwoju obszarów wiejskich zatytułowane „Wpływ gospodarczy niezatwierdzonych OMG na przywóz pasz oraz produkcję bydła w UE”,
- uwzględniając zalecenia w sprawie roli badań naukowych i wiedzy na poziomie lokalnym, w tym znaczenia wysokobiałkowych roślin strączkowych, zawarte w sprawozdaniu dotyczącym światowego zaopatrzenia w żywność w ramach międzynarodowej oceny wpływu nauk i technologii rolniczych na rozwój (IAASTD) przeprowadzonej jako część Programu Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju, Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) oraz Banku Światowego,
- uwzględniając badania zlecone przez parlamentarną Komisję Rolnictwa i Rozwoju Wsi, które zostały przedstawione podczas warsztatów w dniu 11 października 2010 r.,
- uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 12 marca 2008 r. zatytułowaną „Zrównoważone rolnictwo i biogaz: potrzeba przeglądu prawodawstwa UE” ⁽⁷⁾,
- uwzględniając art. 48 Regulaminu PE,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz opinię Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (A7-0026/2011),

Podstawowe informacje na temat deficytu białka: podaż, popyt i handel międzynarodowy

- A. mając na uwadze, że całkowita produkcja roślin wysokobiałkowych w UE zajmuje obecnie jedynie 3 % gruntów ornych Unii oraz dostarcza tylko 30 % roślin wysokobiałkowych stosowanych jako pasze w UE, przy czym w ostatniej dekadzie występowała tendencja do zwiększania się tego deficytu,
- B. mając na uwadze, że w niektórych państwach członkowskich istnieją duże obszary rolne, które nie są co roku wykorzystywane pod uprawę, w związku z czym ich potencjał produkcyjny marnuje się,

⁽¹⁾ Dz.U. L 162 z 12.6.1982, s. 28.

⁽²⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 30 z 31.1.2009, s. 16.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 316 z 2.12.2009, s. 27.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 229 z 1.9.2009, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 66 E z 20.3.2009, s. 29.

Wtorek, 8 marca 2011 r.

- C. mając na uwadze, że z perspektywy historycznej ten poważny deficyt w produkcji roślin wysokobiałkowych jest konsekwencją zawartych poprzednio umów międzynarodowych, zwłaszcza ze Stanami Zjednoczonymi, które pozwalały UE chronić produkcję zbóż, lecz w zamian dopuszczały bezcłowy przywóz roślin wysokobiałkowych i nasion oleistych do UE (GATT oraz porozumienie z Blair House z 1992 r.); mając na uwadze, że wiązało się to ze znacznym postępowaniem, jeżeli chodzi o wydajność produkcji roślin wysokobiałkowych i wykorzystanie nowych technologii poza UE, co skutkowało niekorzystnymi warunkami konkurencji dla rolników z UE, dla których produkcja roślin wysokobiałkowych była nieopłacalna,
- D. mając na uwadze, że 70 % (42 mln ton w 2009 r.) surowców bogatych w białko roślinne konsumowanych obecnie w UE, a w szczególności mąki sojowej, jest sprowadzanych głównie z Brazylii, Argentyny i Stanów Zjednoczonych, a ok. 60 % tego importu (26 mln ton) to produkty uboczne uzyskiwane w produkcji oleju roślinnego i są one wykorzystywane jako mączki, zwłaszcza mączka sojowa, w paszy dla zwierząt,
- E. mając na uwadze, że ze względu na niewielką ilość produkcji tylko 2 mln ton roślin wysokobiałkowych jest zużywane co roku przez europejski przemysł paszowy, podczas gdy według własnych szacunków byłby on w stanie wykorzystać blisko 20 mln ton rocznie,
- F. mając na uwadze, że ilość przywożonych roślin odpowiada 20 mln hektarów upraw poza granicami UE, czyli ponad 10 % gruntów ornych UE, i że produkcja ta nie podlega tym samym wymogom środowiskowym, sanitarnym i regulacyjnym w zakresie GMO co produkcja europejska,
- G. mając na uwadze, że pojawianie się nowych klientów dla dostawców z Ameryki Południowej, m.in. Chin, o mniejszych niż Unia Europejska wymaganiach, jeżeli chodzi o warunki produkcji i mało przejrzystą strategię zaopatrzenia, może ostatecznie osłabić stabilność rynków i zaopatrzenia Unii w perspektywie średniookresowej,
- H. mając na uwadze, że sektor hodowlany w UE jest zagrożony niestabilnością cen i zakłóceniami w handlu oraz jest uzależniony od przywozu przystępnego cenowo i wysokiej jakości białka; mając na uwadze, że konkurencyjność sektora osłabiają dodatkowe koszty przywozu roślin wysokobiałkowych przeznaczonych do produkcji pasz ponoszone z powodu braku w UE rozwiązania technicznego adekwatnego do aktualnie stosowanej polityki zerowej tolerancji dla niskiego poziomu obecności w białku niezatwierdzonych OMG,
- I. mając na uwadze, że ograniczenia importu soi i kukurydzy wprowadzają dodatkowe obciążenia finansowe w sektorze hodowlanym i produkcji pasz w UE oraz stanowią zagrożenie w odniesieniu do rentowności krajowej produkcji mięsa,
- J. mając na uwadze, że w związku z tak niewielką produkcją roślin pastewnych bobowatych drobnonasiennych (lucerna, koniczyna, sparceta itd.) i grubonasiennych (groch, soja, łubin, bób, wyka itd.) w UE liczba programów badawczych nad białkiem roślinnym prowadzonych w UE spadła z 50 w 1980 r. do 15 w roku 2010 i że szkolenia oraz zdobywanie praktycznych doświadczeń w krajowej produkcji roślin wysokobiałkowych zostały zaniedbane, co spowodowało niski poziom innowacji i produkcji nasion dostosowanych do potrzeb regionalnych w UE,
- K. mając na uwadze, że UE jest w dużej mierze uzależniona od importu soi i kukurydzy z krajów trzecich i jakkolwiek przerwa w dostawach tych produktów z powodu znikomej ilości niezatwierdzonych OMG jest bardzo kosztowna dla europejskiego przemysłu produkcji pasz,
- L. mając na uwadze, że polityka badawcza ma szansę na sukces jedynie wtedy, gdy wpisuje się w zobowiązania średnio- i długoterminowe, co nie ma obecnie miejsca w przypadku roślin wysokobiałkowych,
- M. mając na uwadze, że rolnicy mogą utracić wiedzę w zakresie zrównoważonych praktyk dotyczących upraw i hodowli z wykorzystaniem zrównoważonego płodozmianu oraz właściwego wykorzystania użytków zielonych, i mając na uwadze, że jakość produkowanych lokalnie roślin wysokobiałkowych nie odpowiada normom jakości wymaganych do produkcji mieszanek paszowych w poszczególnych sektorach hodowli,

Wtorek, 8 marca 2011 r.

- N. mając na uwadze, że w celu włączenia na stałe roślin wysokobiałkowych do systemów upraw dochody z ich produkcji muszą się poprawić w perspektywie krótkoterminowej, między innymi dzięki specjalnemu wsparciu z tytułu WPR,

Główne zalety wynikające ze zmniejszenia deficytu białka

- O. mając na uwadze, że zrównoważenie podaży i spożycia zbóż, białka i nasion oleistych w UE przyniosłoby znaczne korzyści gospodarcze rolnikom oraz przemysłowi spożywczemu, a także zwiększyło różnorodność zdrowej, wysokiej jakości żywności oferowanej konsumentom, jeżeli w ramach strategicznych nadchodzącej reformy WPR wprowadzono by środki odpowiadające w pełni na wyzwania przedstawione w komunikacie Komisji,
- P. mając na uwadze, że wszelkie możliwości oferowane za pośrednictwem różnych środków wsparcia powinny być wykorzystywane do zwiększenia spożycia przez ludzi zbóż, roślin wysokobiałkowych oraz nasion oleistych, które powinny być ponadto chronione w ramach systemu jakości produktów rolnych służącego ochronie produktów tradycyjnych i pochodzących z określonych regionów, co pozwoliłoby zachować żywność lokalną i regionalną wytwarzaną z tych roślin;
- Q. mając na uwadze, że w kontekście zmiany klimatu produkcja roślin wysokobiałkowych może przyczynić się do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych poprzez wchłanianie i utrzymywanie azotu w glebie (w wysokości do 100 kg N/ ha miesięcznie) oraz wynikające z tego ograniczenie stosowania syntetycznych nawozów azotowych, których potencjał tworzenia efektu cieplarnianego przez podtlenek azotu jest 310 razy wyższy od dwutlenku węgla,
- R. mając na uwadze, że program UE „GL-pro” wykazał znaczną redukcję – rzędu 10 do 15 % – emisji CO₂, a także redukcję wytwarzania ozonu, wynikającą z wprowadzenia raz na cztery lata do płodozmiaru roślin wysokobiałkowych,
- S. mając na uwadze, że w odniesieniu do żyzności gleb wyższy poziom upraw roślin wysokobiałkowych na gruntach ornych w ramach systemu płodozmiaru przyczynia się do bardziej zrównoważonego gromadzenia składników odżywczych, lepszej odporności na choroby oraz poprawy struktury gleby (w tym zwiększenia wydajności energetycznej metod pielęgnacji gleby), do zmniejszenia zastosowania środków chwastobójczych, do większej różnorodności biologicznej sprzyjającej zapylaniu,
- T. mając na uwadze, że liczba upraw w ramach płodozmiaru jest czynnikiem zmniejszającym ryzyko wystąpienia chorób i mnożenia się chwastów, a w rezultacie zmniejszającym zapotrzebowanie na środki ochrony roślin, oraz że wyższy odsetek roślin wysokobiałkowych uprawianych na gruntach rolnych w ramach rozszerzonego płodozmiaru może przyczynić się do zmniejszenia zużycia energii o 10 %,
- U. mając na uwadze, że w odniesieniu do gospodarki wodnej, w szczególności przy wykorzystaniu roślin strączkowych do produkcji pasz — takich jak stała mieszanina trawy i koniczyny czy mieszanina zbóż i roślin wysokobiałkowych — oraz jako stałej pokrywy gleby może znacznie zmniejszyć wypłukiwanie składników odżywczych, zwłaszcza azotanów i fosforanów, do wód gruntowych,
- V. mając na uwadze, że w odniesieniu do różnorodności biologicznej w rolnictwie zwiększone wykorzystanie roślin wysokobiałkowych dostosowanych do warunków klimatycznych panujących w Europie, takich jak fasola, soja, groch, soczewica, łubin, ciecierzycza, lucerna (alfalfa), koniczyna, facelia, komonica zwyczajna i esparceta, zrównoważy w dużym stopniu, a nawet poprawi różnorodność w systemie produkcji,
- W. mając na uwadze, że w odniesieniu do produkcji białka i ogólnego bezpieczeństwa żywnościowego należy zapewnić lepszą równowagę między produkcją białka pochodzenia roślinnego i zwierzęcego, zwłaszcza pamiętając o obecnym zużyciu energii, wody i czynników zewnętrznych w intensywnej produkcji białka zwierzęcego, w przeciwieństwie do upraw wysokobiałkowych z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi, przy czym ogólna równowaga żywnościowa powinna stanowić myśl przewodnią tej refleksji,
- X. mając na uwadze, że wiele strategii politycznych UE ma wpływ na deficyt dostaw białka w UE i że Komisja musi również przeanalizować kwestie produkcji GMO w UE i poza jej terytorium, kwestie rozwoju biopaliw i ponownej oceny całkowitego zakazu stosowania białka zwierzęcego w paszy zwierzęcej,

Wtorek, 8 marca 2011 r.

- Y. mając na uwadze, że oprócz wykorzystania rodzimych roślin wysokobiałkowych jakoś nieimportowanych mieszanek paszowych może zostać poprawiona również dzięki zastosowaniu produktów ubocznych nasion oleistych takich jak soja, nasiona słonecznika czy rzepaku,
- Z. mając na uwadze, że zastąpienie importowanych białek złożonych przede wszystkim z makuchów sojowych bobowatymi roślinami pastewnymi drobno- i grubonasiennymi może spowodować duże zmiany w metodach hodowli i przyczynić się w ten sposób do poprawy jakości produktów rolnych (przejście od produktów standardowych do produktów certyfikowanych obejmujące zmianę specyfikacji technicznych) i dochodów producentów,
- AA. mając na uwadze, że zakaz wykorzystywania w paszach białka zwierzęcego wprowadzono w wyniku kryzysu związanego z BSE w celu uniknięcia wszelkich przypadków zakażenia TSE; mając na uwadze, że zakaz ten powinien zostać zniesiony wyłącznie w oparciu o fakty naukowe i dostateczne środki ostrożności i kontroli; mając na uwadze, że w oparciu o te warunki należy rozważyć wykorzystywanie przetworzonego białka zwierzęcego z odpadów z rzeźni do produkcji pasz dla zwierząt jednożłądkowych (trzody chlewnej i drobiu), o ile składniki pochodzą z mięsa, które zostało zatwierdzone do spożycia przez ludzi i o ile zakaz powtórnego przetwarzania wewnątrzgatunkowego i wymuszonego kanibalizmu jest w pełni wdrożony i kontrolowany,

Główne wnioski w odpowiedzi na komunikat Komisji: przygotowanie podstawy zaleceń i wniosków

- AB. mając na uwadze, że komunikat Komisji opublikowany dnia 17 listopada 2010 r. wyraźnie podkreśla potrzebę zwiększenia produkcji roślin wysokobiałkowych w ramach bardziej zintegrowanego systemu płodozmianu,
- AC. mając na uwadze, że różne badania przeprowadzone przez FAO, Komisję i właściwe organy w państwach członkowskich wykazały, że lepsze wykorzystanie roślin wysokobiałkowych w rolnictwie UE mogłoby przyczynić się do większej pewności podaży pasz dzięki wykorzystaniu środków rolno-środowiskowych,
- AD. mając na uwadze, że rolnicy odnieśliby korzyści z uprawy roślin wysokobiałkowych w szeregu dziedzin: produkcja pasz w gospodarstwie rolnym z wykorzystaniem mieszanek roślin, takich jak zboża i odmiany fasoli, produkcja białka do spożycia przez ludzi oraz wszystkie rodzaje zrównoważonego rolnictwa,
- AE. mając na uwadze, że obecnie państwa członkowskie mogą udzielać specjalnego wsparcia na produkcję roślin wysokobiałkowych w ramach programów rolno-środowiskowych oraz mając na uwadze „środki z art. 68” służące poprawie jakości systemów produkcji i jakości żywności,
- AF. mając na uwadze, że oprócz uprawy zbóż i kukurydzy przeznaczonych na paszę i wytwarzanie energii, należy wspierać wykorzystanie w większym zakresie systemów płodozmianu, upraw mieszanych w gospodarstwach oraz mieszanin trawy i koniczyny, co może mieć znaczne korzyści dla środowiska i rolnictwa, gdyż zwiększenie upraw roślin strączkowych w ramach systemu płodozmianu może zapobiegać chorobom, przyczynić się do regeneracji gleby i mieć korzystny wpływ na populację zapylaczy,
- AG. mając na uwadze, że wzrost wydajności upraw zboża w Europie Środkowej zwolni grunty uprawne w całej Europie i pozwoli na rozmieszczenie upraw, a zwłaszcza upraw roślin wysokobiałkowych, w całej Europie,
- AH. mając na uwadze, że niedawny spadek stabilności cen towarów daje poważne powody do zaniepokojenia w kwestii konkurencyjności europejskiego sektora hodowlanego i jego znacznego uzależnienia od importu roślin wysokobiałkowych; mając na uwadze, że Unii Europejskiej potrzebny jest prawdziwy plan rozwoju strategicznego dotyczący białek roślinnych oraz ich szczególnego znaczenia dla reakcji na nowe wyzwania stojące przed WPR (zmiana klimatu, lepsze zarządzanie zasobami naturalnymi); mając na uwadze, że zmniejszenie deficytu białka wymaga również poważnych działań na rzecz poprawy sytuacji w zakresie badań naukowych i upraw oraz środków usprawniających odpowiednią infrastrukturę służącą produkcji, przechowywaniu i przetwarzaniu roślin wysokobiałkowych; mając na uwadze, że można by również rozważyć możliwość wykorzystywania produktów ubocznych produkcji nasion oleistych i paliw pochodzenia rolniczego do produkcji pasz dla zwierząt pod warunkiem przestrzegania rygorystycznych zasad mających zagwarantować pełne stosowanie zasady ostrożności i brak zagrożeń dla zdrowia zwierząt i ludzi;

Wtorek, 8 marca 2011 r.

- AI. mając na uwadze, że konieczne jest dokładniejsze zajęcie się problematyką „zerowej tolerancji” przy przywozie pasz i opracowanie praktycznych rozwiązań w tym zakresie,
- AJ. mając na uwadze, że ścieżki produktów rolnych i przemysłowych są pod wieloma względami powiązane, a niektóre produkty uboczne produkcji biopaliw mogą być przydatne do celów żywienia zwierząt,
1. wzywa Komisję, by dokonała średnio- lub długoterminowego przeglądu swojej polityki w zakresie białek i by dopilnowała, że wnioski ustawodawcze dotyczące reformy WPR będą zawierały właściwe i niezawodne nowe środki i instrumenty, które pomogą rolnikom ulepszyć system płodozmianu celem znacznego zmniejszenia obecnego deficytu białka i niestabilności cen;
  2. wzywa Komisję do szybkiego przedstawienia Parlamentowi i Radzie sprawozdania na temat możliwości zwiększenia wewnętrznej produkcji roślin wysokobiałkowych w UE za pośrednictwem nowych instrumentów politycznych (uwzględniających również wykorzystywanie nasion oleistych i ich produktów ubocznych oraz możliwy zakres zastąpienia przywozu tą produkcją), potencjalnego wpływu produkcji roślin wysokobiałkowych na dochody rolników, jej skutków w zakresie łagodzenia zmiany klimatu, wpływu na różnorodność biologiczną i żyzność gleb oraz potencjału w zakresie ograniczenia wymaganego wykorzystania nawozów mineralnych i pestycydów;
  3. wzywa Komisję, by przedłożyła sprawozdanie dotyczące skutków stosowania zasady „zerowej tolerancji” w stosunku do obecności niedozwolonych w Europie GMO w importowanych paszach, ze szczególnym uwzględnieniem kwestii wprowadzenia wartości granicznych i ich praktycznego zastosowania;
  4. wzywa Komisję do utrzymania wspólnej organizacji rynku suszu paszowego do 2013 r., aby zagwarantować przetrwanie tego kluczowego sektora, który ma zasadnicze znaczenie dla produkcji białek paszowych dla sektora hodowlanego;
  5. nawołuje Komisję do wspierania badań naukowych w dziedzinie selekcji i podaży nasion roślin wysokobiałkowych w UE, w tym ich wkładu w walkę z chorobami, a także do przedstawienia w ramach badań i rozwoju propozycji dotyczących sposobów poprawy usług w zakresie rozszerzania działalności, a w ramach rozwoju obszarów wiejskich – usług szkoleniowych dla rolników na temat wykorzystania płodozmianu, upraw mieszanych i urządzeń technicznych do produkcji pasz w gospodarstwach;
  6. domaga się, by Komisja, w obrębie działań na rzecz rozwoju obszarów wiejskich, przedstawiła środki zachęcające do zwiększenia w sektorze zootechnicznym pogłowia zwierząt, których materiał biologiczny jest wysokiej jakości i które charakteryzują się dużym potencjałem produkcji, a także do upowszechniania najlepszych rozwiązań w zakresie wprowadzenia optymalnych zasad dotyczących karmienia zwierząt w celu zapewnienia odpowiednich plonów roślin wysokobiałkowych wykorzystywanych jako pasza dla zwierząt;
  7. wzywa Komisję, by przedstawiła propozycję ram działań na rzecz rozwoju obszarów wiejskich, w których uwzględnione zostaną udoskonalone i zdecentralizowane czynniki produkcji pasz, w oparciu o lokalne i regionalne odmiany roślin, przechowywanie tych odmian oraz selekcjonowanie nasion i rozwój;
  8. wzywa Komisję do przeprowadzenia oceny skutków stosowania obecnych cel przywozowych i umów handlowych dla różnych odmian nasion oleistych i roślin wysokobiałkowych, a także do przedłożenia Parlamentowi i Radzie szczegółowej analizy prawnej dotyczącej obecnego zakresu porozumienia z Blair House w sprawie produkcji roślin wysokobiałkowych w Europie;
  9. wzywa Komisję do zapewnienia nieprzerwanych dostaw soi na rynek UE poprzez zaoferowanie rozwiązania technicznego kwestii znikomej obecności OMG w roślinach wysokobiałkowych wykorzystywanych do produkcji żywności oraz pasz importowanych do UE; przypomina, że niedostateczny przywóz wiąże się z obciążeniem unijnego sektora hodowli bydła i produkcji pasz dodatkowymi kosztami, a także stawia pod znakiem zapytania rentowność lokalnej produkcji mięsa;

Wtorek, 8 marca 2011 r.

10. nawołuje Komisję, by we współpracy z państwami członkowskimi rozwzyła włączenie do swoich wniosków ustawodawczych dotyczących m.in. reformy WPR kwestii promowania płodozmianu z użyciem roślin wysokobiałkowych jako środka zapobiegającego chorobom roślin oraz jako wkładu w poprawę praktyk rolniczych i w stawianie czoła nowym wyzwaniom takim jak bezpieczeństwo żywnościowe, zmiana klimatu, zarządzanie zasobami itp.;

11. zachęca Komisję do przyjęcia stosownych środków mających na celu stworzenie warunków rynkowych dla produkcji lokalnej w przeciwieństwie do produktów importowanych, spełniając wymagania przemysłu produkującego paszę dla zwierząt, m.in. przez opracowanie modeli krótkich łańcuchów dostaw dla produktów bez GMO i produktów certyfikowanych; przyznaje, że lokalna i pochodząca z sąsiedztwa produkcja rolna gwarantują większą wartość środowiskową;

12. apeluje do Komisji o przedłożenie Parlamentowi i Radzie wniosku ustawodawczego zezwalającego na wykorzystywanie przetworzonego białka zwierzęcego z odpadów z rzeźni do produkcji pasz dla zwierząt jednożołądkowych (trzody chlewnej i drobiu), o ile składniki pochodzą z mięsa, które zostało zatwierdzone do spożycia przez ludzi i o ile zakaz powtórnego przetwarzania wewnątrzgatunkowego i wymuszonego kanibalizmu jest w pełni wdrożony i kontrolowany;

13. nawołuje Komisję do wprowadzenia szczególnego programu ramowego na rzecz zdecentralizowanych badań naukowych dotyczących rolnictwa i rozwoju obszarów wiejskich oraz do usprawnienia współpracy europejskiej i międzynarodowej dotyczącej m.in. programów szkoleniowych dla gospodarstw rolnych służących poprawie upraw stosowanych lokalnie roślin wysokobiałkowych z myślą o innowacjach w tym sektorze na poszczególnych terytoriach państw członkowskich;

14. wzywa Komisję do przedstawienia kompleksowej i spójnej polityki stosowania standardów rolno-środowiskowych do produktów spożywczych sprzedawanych w UE odnośnie do importu genetycznie zmodyfikowanych roślin wysokobiałkowych;

15. wzywa Komisję Europejską do wprowadzenia mechanizmu nadzoru nad pochodzeniem roślin wysokobiałkowych importowanych do Unii Europejskiej, sprawdzając w szczególności, czy w kraju pochodzenia stosuje się zrównoważone metody rolnictwa takie jak płodozmian, zrównoważone zużycie wody oraz technologie rolne; podkreśla, że w tym celu należy również przeprowadzać kontrole na miejscu;

16. wzywa Komisję, by rozważyła włączenie do swoich wniosków ustawodawczych dotyczących reformy WPR kwestii udzielania wsparcia rolnikom uprawiającym rośliny wysokobiałkowe w ramach systemów płodozmianu, które przyczyniają się do ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, zmniejszenia deficytu białka w UE, skuteczniejszej walki z chorobami i poprawy żyzności gleby;

17. wzywa Komisję do przedstawienia opartych na zachętach rozwiązań, aby doprowadzić do włączenia do produkcji terenów nieuprawnych, co mogłoby w znacznej mierze przyczynić się do ograniczenia deficytu roślin wysokobiałkowych w UE;

*

* *

18. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.